Façana del monestir de Montserrat

Monistrol de Montserrat

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A l'entrada del recinte de la basílica, per la plaça de Santa Maria

Coordenades:

Latitud: 41.59319
Longitud: 1.83692
UTM Est (X): 403065
UTM Nord (Y): 4605263

Classificació

Número de fitxa 08127 - 113
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1942-68
Autoria de l'element: Francesc Folguera i Grassi
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Ordre de Sant Benet. Abadia de Montserrat
Fitxes associades:
Santa Maria de Montserrat
Autoria de la fitxa Helena Garcia Navarro
Data de registre de la fitxa: dc., 16/04/2008 - 02:00

Descripció

Façana de pedra polida, sense decoració supèrflua i totalment funcional. Destaquen tres grans arcades en un nivell superior, que emmarquen una espaiosa balconada i que estan decorades amb relleus de l'escultor Joan Rebull. El relleu de l'esquerra evoca la figura de Sant Benet, pare dels monjos i patró d'Europa. El Sant, representat frontalment i amb les mans aixecades i obertes, està envoltat del pare abat, amb el bàcul, i els monjos de perfil (amb un d'ells apropant un calze). A la part de sota del relleu hi ha la frase "Sanctus Benedictus Europae Pater". El relleu del centre representa la proclamació del dogma de l'Assumpció de Maria per part del Papa Pius XII. La Verge, amb la mateixa postura en què està representat Sant Benet, està envoltada per dos monjos que fan el gest benedictí d'acolliment amb les mans. A sota, el Papa Pius XII acompanyat d'alts membres de l'Església: un porta el bàcul, un altre uns plànols i la resta, ciris a les mans. A la part baixa del relleu hi ha la frase "O Felix Roma Magistra Veritatis". A sota, quatre panells amb relleus emmarquen la porta central del balcó: representen els monjos en diverses facetes: un com a sacerdot fent missa amb un escolà, un altre monjo acompanyant a un minyó escorta, un altre com a constructor amb un escolà al costat i la Verge de Montserrat al fons, i l'últim com a acollidor dels joves cristians. El relleu de la dreta és Sant Jordi amb una representació dels monjos que van morir tràgicament durant la guerra civil.
El material constructiu principal és la pedra de la mateixa muntanya, i es pot apreciar el conglomerat, malgrat que s'hagi polit.
A la part alta es llegeix la frase llatina "Urb Jerusalem Beata Dicta Pacis Visio", que apareix en la Bíblia força vegades i fa referència a la Jerusatlem celestial.

Història

L'any 888 el comte Guifré el Pilós donà al monestir de Ripoll la petita ermita montserratina de Santa Maria. L'any 1025, l'abat Oliba fundà en aquella ermita el monestir de Montserrat, al càrrec del qual posà una petita comunitat de monjos benedictins que depenien de Ripoll. Al llarg dels segles, el monestir ha estat regit per diverses mans, i no s'ha pogut escapar dels avatars de la història. De resultes de la guerra napoleònica i dels fets polítics posteriors, que culminaren l'any 1835 amb el tancament del monestir, l'edifici, amb el seu llegat bibliogràfic de valor incalculable, va ser saquejat i destruït. Reconstruït poc després, ha perdurat fins els nostres dies. La comunitat religiosa tampoc no va poder evitar perdre els efectes d'uns dels episodis més tristos de la nostra història recent, la guerra civil, amb la mort de vint-i-cinc monjos.
A causa de la destrucció que va patir, el monestir no té un gran valor arquitectònic (excepte parts com el claustre gòtic), però la seva importància rau en el fet del que representa per a la cultura catalana.

Bibliografia

Laudo, Susana. "Fitxa de l'inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat". Barcelona: Generalitat de Catalunya.
Molas i Rifà, Jordi (1998). "Guia oficial de Montserrat". Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

